

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 51 0 P 196583 24 Rev
Sarajevo, 15.10.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija, Gorana Nezirovića kao predsjednika vijeća, Sanje Jaramaz-Dedić i dr. sc. Senada Mulabdića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice L.V. iz F., Nj. koju zastupaju punomoćnici Nedžad Babić, Sanjin Babić i Vanja Kovačević advokati iz Advokatskog društva „Babić & Co“ doo Zenica, Ulica Masarykova broj 17., protiv tuženog Euroherc osiguranje dd Sarajevo, Ulica Trg međunarodnog prijateljstva broj 20., koga zastupaju punomoćnici advokati iz Odvjetničkog društva „Martinović i partneri“ doo Mostar, Ulica Dubrovačka bb, radi naknade štete, vrijednost spora 5.500,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 51 0 P 196583 24 Gž 2 od 17.05.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.10.2024. godine, donio je

R J E Š E N J E

Revizija se dopušta i usvaja, drugostepena presuda ukida i predmet vraća drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

O troškovima postupka nastalim u povodu revizije odlučit će se u konačnoj odluci.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 196583 21 P 2 od 10.11.2023. godine odlučeno je:

„Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

Obavezuje se tuženi da tužiteljici na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 5.500,00 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.7.2020.godine kao dana nastanka štete pa do dana isplate, kao i da tužiteljici nadoknadi troškove postupka“.

Obavezuje se tužiteljica da tuženoj nadoknadi troškove postupka u iznosu od 2.389,80 KM, a sve u roku od 30 dana.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 51 0 P 196583 24 Gž 2 od 17.05.2024. godine žalba tužiteljice je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužiteljica zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, pozivajući se na odredbe člana 237. stav 3. ZPP, predlaže da se revizija dozvoli i usvoji, drugostepena presuda preinači na način da se usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice ili da se drugostepena presuda ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovni postupak uz naknadu troškova postupka.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Prema odredbi člana 237. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 – dalje: ZPP) Vrhovni sud Federacije može, izuzetno, dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

Odredbom člana 241. stav 2. ZPP propisano je da u povodu revizije iz člana 237. stav 3. ovog zakona, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo, uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Predmet spora je naknada materijalne štete koja je nastala na vozilu tužiteljice prilikom saobraćajne nezgode.

Nižestepeni sudovi su utvrdili da je za saobraćajnu nezgodu isključivo odgovoran osiguranik tužene, ali su odbili tužbeni zahtjev jer su zaključili da tužiteljica nije dokazala visinu nastale štete.

Na okolnost dokazivanja osnova nastale štete tužiteljica je predložila, između ostalih, i izvođenje dokaza vještačenjem putem vještaka saobraćajne struke, a radi ekonomičnosti postupka, stranke su se saglasile da ovaj vještak izvrši i procjenu visine štete, te ukoliko taj prijedlog sud odbije, na okolnost visine štete tužiteljica je predložila vještačenje putem vještaka mašinske struke.

Vještak saobraćajne struke Zubejda Destanović u pogledu zadatka da izvrši procjenu visine štete u nalazu od 21.04.2015. godine navodi da u spisu ne postoji dokumentacija na osnovu koje bi mogla izvršiti procjenu štete na vozilu. Izjašnjavajući se na prijedlog punomoćnika tužiteljice da se izvrši dopuna nalaza, na način da vještak na osnovu dokumentacije u spisu (Zapisnik o izvršenom uviđaju saobraćajne nezgode i fotografija), te dokumentacije kod tuženog (zapisnika o šteti i procjeni štete), smatra da se iz dostavljene dokumentacije ne može utvrditi u kojoj mjeri i obimu su nastala oštećenja na vozilu, kao i da proračun na osnovu kataloških vrijednosti dijelova nije moguće uraditi jer nije imala podatke o vozilu (potvrdu o registraciji i vlasnički list).

Nižestepeni sudovi prihvataju zaključak vještaka da se iz raspoložive dokumentacije u spisu ne može utvrditi visina štete, te odbijaju zahtjev za dopunu vještačenja, smatrajući da vještak prilikom vještačenja nije imala obavezu izvršiti uvid u dokumentaciju van spisa (prekršajni spis) jer isto nije bilo određeno rješenjem o vještačenju, pa je propust tužiteljice da blagovremeno pribavi potrebne dokaze za utvrđivanje visine štete doveo do odbijanja tužbenog zahtjeva.

Osporavajući pravilnost pravnog zaključka nižestepениh sudova tužiteljica u reviziji postavlja pravno pitanje za koje smatra da je od važnosti za jedinstvenu primjenu materijalnog prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni a koje glasi:

1. Da li sud ima pravo odrediti drugog vještaka u predmetnom postupku ukoliko imenovani vještak ne posjeduje dovoljno stručnog znanja za izradu nalaza i mišljenja za predmetni postupak, a tokom postupka je imao dovoljno dokumentaciji i drugih eventualnih metoda za izradu istog?

Ovaj sud smatra da je postavljeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primijene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni iz razloga što je pobijana odluka u suprotnosti s pravnim shvaćanjem ovog suda izraženim u odluci ovog suda broj 64 0 P 000503 09 Rev od 23.11.2010. godine u pogledu postupanja suda prilikom izvođenja dokaza vještačenjem prema kojem se nepotpunost nalaza i mišljenja vještaka ne može se pripisati u krivicu stranke koja je taj

dokaz predložila, tako da se o osnovanosti njenog zahtjeva samo zbog te okolnosti ne može odlučiti primjenom pravila o teretu dokazivanja, već je sud u takvoj situaciji dužan odrediti novo vještačenje.

Odredbom člana 155. stav 2. i 3. ZPP propisano je ukoliko vještak dostavi nalaz i mišljenje koji su nejasni, nepotpuni ili protivriješni sami sebi ili izvedenim dokazima, sud će pozvati vještaka da ih dopuni, odnosno ispravi, i odrediti rok za ponovno dostavljanje nalaza i mišljenja. Tek ukoliko vještak ni po pozivu suda ne dostavi potpun i razumljiv nalaz i mišljenje, sud će, uz prethodno izjašnjenje stranaka, odrediti drugog vještaka.

Odredbom člana 158. ZPP propisano je da će sud vještaku dopustiti razmatranje spisa, te postavljenje pitanja strankama i drugim vještacima glede predmeta vještačenja.

Imajući u vidu da se u spisu nalazi zapisnik o izvršenom uviđaju saobraćajne nezgode u kome su navedena oštećenja vozila i fotografije oštećenog vozila, da je sam tuženi izvršio procjenu štete, kao i da se procjena štete mogla izvršiti na osnovu kataloških vrijednosti dijelova da je vještak imala podatke o vozilu (potvrdu o registraciji i vlasnički list), ovaj sud smatra da je nalaz vještaka, u dijelu kojim nije utvrđena visina štete, bio nepotpun, što su nižestepeni sudovi propustili utvrditi, čime su povrijedili odredbe člana 155. stav 2. ZPP.

Niti jednom odredbom ZPP nije propisano da vještak vještačenje obavlja isključivo na temelju dokumentacije u spisu. Stoga, iako je u rješenju o određivanju vještačenja navedeno da je vještak dužan izvršiti uvid u svu dokumentaciju priloženu u spis, nije bilo nikakvih zakonskih prepreka da vještak, ukoliko u spisu nije imao dovoljno podataka za utvrđivanje visine štete, a radi davanja potpunog nalaza, od suda i stranaka u postupku zatražiti potrebne informacije u cilju izrade potpunog nalaza.

Na takvo postupanje upućuje i odredba člana 158. ZPP prema kojoj će sud vještaku dopustiti razmatranje spisa, te postavljenje pitanja strankama i drugim vještacima glede predmeta vještačenja. Dakle, sud je u ovoj pravnoj stvari, a nakon izjašnjenja vještaka na ročištu za glavnu raspravu, morao postupiti u skladu sa odredbom člana 155. stav 2. i 158. ZPP i naložiti dopunu vještačenja, a po potrebi i odrediti drugog vještaka, kako je to i predloženo od strane punomoćnika tužiteljice na glavnoj raspravi.

Na osnovu navedenog, ovaj sud je primjenom odredbe iz člana 250. stav 2. ZPP-a usvojio reviziju i ukinuo drugostepenu presudu i predmet vratio drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku drugostepeni sud će na osnovu održane rasprave otkloniti povredu odredaba parničnog postupka na koju mu je ukazano u ovoj odluci, te nakon toga donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku za koju će dati potpune i pravilne razloge, pri tome imajući u vidu pravne stavove iznesene u ovoj revizijskoj odluci.

Ukidanje odluke o glavnoj stvari povlači za sobom i ukidanje odluke o troškovima parničnog postupka o kojima će sud ponovo odlučiti, imajući u vidu troškove ranijeg i novog postupka, kao i troškove revizijskog postupka (član 397. stav 3. ZPP).

Predsjednik vijeća
Goran Nežirović, s.r.